

Prof. dr. Milan Jazbec je veleposlanik in redni profesor diplomacije, pisatelj in pesnik. Zaposlen je na Ministrstvu za zunanje zadeve Republike Slovenije (visoki predstavnik za Jadransko – Jonsko pobudo), živi v Ljubljani. Bil je šesti slovenski veleposlanik v Severni Makedoniji (2016–2020) in pred tem četrti slovenski veleposlanik v Turčiji (2010–2015), nerezidenčno akreditiran v Azerbajdžanu, Iraku, Iranu, Libanonu in Siriji. V ključnem obdobju slovenskega včlanjevanja v Nato je bil državni sekretar na obrambnem ministrstvu (2000–2004), zadolžen za obrambno politiko.

V zunanjem ministrstvu je vodil Sektor za evropske države (2015–2016), Sektor za analize in raziskave (2000 in 2006–2010) ter Konzularni sektor (1996). V letih 1996–2000 je bil pooblaščen minister na veleposlaništvu v Stockholmu (diplomatsko pokrivanje Švedske, Danske, Norveške, Finske, Islandije, Estonije, Latvije in Litve).

V diplomatski službi je več kot tri desetletja; prej je delal v gospodarstvu, novinarstvu in politiki. Oktobra 1987 je iz gospodarstva odšel v Beograd v Zvezni sekretariat za zunanje zadeve, kjer je končal diplomatsko akademijo. Junija 1991 je bil poslan v Celovec, kjer je bil zadnji jugoslovanski konzul, po mednarodnem priznanju Slovenije januarja 1992 do jeseni 1995 pa prvi slovenski konzul.

Diplomatsko kariero združuje z akademsko. Doktoriral je na Univerzi v Celovcu (2000), leta 2004 je bil izvoljen v docenta, 2009 v izrednega profesorja in 2015 v rednega profesorja diplomacije na Univerzi v Ljubljani. Od jeseni 2005 predava diplomacijo na Fakulteti za državne in evropske študije na Novi univerzi, in sicer na drugi stopnji predmeta Diplomacija ter Diplomatsko in konzularno pravo, na tretji stopnji pa Diplomacija in diplomatsko pravo. Med drugim je predaval tudi na Dunajski diplomatski akademiji in Columbia New York ter bil gostujoči profesor na univerzah Bilkent, METU in Ankara v Turčiji kakor tudi na South East European University v Tetovu in na International Balkan University v Skopju. Objavil je več kot 60 knjig, ki so izšle v štirinajstih jezikih: slovenski, angleški, nemški, albanski, turški, ruski, arabski, makedonski, črnogorski, bosanski, srbski, romski, vlaški in španski. Tretjina se nanaša na diplomacijo, med njimi *The Diplomacies of New Small States: The Case of Slovenia with some comparison from the Baltics* (Ashgate, 2001), *Diplomacija in varnost* (Vitrum, 2002), *Diplomacy and Security in the Western Balkans* (IFIMES, 2006), *Osnove diplomacije* (FDV, 2009), *Martin Krpan – diplomat in vojščak* (Zavod Martin Krpan, 2009) in *Sociology of Diplomacy: Initial Reading* (Istanbul, 2014).

Je avtor več kot 130 člankov o diplomaciji, varnosti in obrambi. Področja njegovega posebnega raziskovalnega interesa so sociologija diplomacije (ki jo inovativno razvija), postmoderna diplomacija, zgodovina slovenske diplomacije ter diplomacija in literatura. Njegova biografija v sistemu COBISS obsega več kot 500 enot, bil je mentor štirim doktorjem znanosti in 35 magistrim. Ima večletno strateško izkušnjo iz mednarodnega gospodarstva z začetka svoje kariere, ki jo je sicer pričel v vrhu slovenske mladinske organizacije. Več kot desetletje se je aktivno ukvarjal z novinarstvom in delal za vse medije. Od leta 2009 je odgovorni urednik mednarodne znanstvene revije *European Perspectives*, prav tako že vrsto let sodeluje z Diplo Foundation (www.diplomacy.edu).

Ženeva. Je med avtorji gesel za Enciklopedijo slovenske osamosvojitve, državnosti in ustavnosti.

Za svoje delo je prejel avstrijsko državno odlikovanje veliki zlati častni znak z zvezdo za zasluge za Republiko Avstrijo (2005), častni kovanec mesta Celovec (1995) in srebrno priznanje Slovenske vojske (2013). Junija 2019 je v Velesu prejel Častno Racinovo priznanje in julija v Sarajevu priznanje najboljši veleposlanik v Jugovzhodni Evropi. Od leta 2017 je član slovenskega PEN. Prav tako je član Slovenskega društva za mednarodne odnose in Evroatlantskega sveta Slovenije ter od avgusta 2020 podpredsednik Mednarodnega centra za emocionalno inteligenco (Ohrid, Severna Makedonija).

Doma je iz starodavne nižinske vasice Spodnja Pohanca pri Brežicah, ki se prvič pisno omenja leta 1246.